

Directeur
Leontine over de
kracht van taal op
Elckerlyc

“Taal is dé manier om je te leren verhouden tot anderen”

Hoe vertel je dat je ergens mee zit? Hoe geef je feedback zonder een ander te kwetsen? En hoe vraag je om hulp als je iets niet begrijpt? “Dat begint allemaal met taal”, vertelt directeur Leontine. “Het is dé manier om je te leren verhouden tot anderen. Kinderen moeten daar gewoon heel veel mee kunnen oefenen, en daarom maken we dat heel belangrijk, hier op Elckerlyc.”

Even landen

Dat begint ‘s ochtends al. In alle groepen, van de kleuters tot groep 8, starten de kinderen samen in de kring. Even vertellen hoe je erbij zit, iets delen en contact maken met elkaar. “Als je op je werk komt, duik je toch ook niet meteen achter je laptop? Je staat eerst even bij de koffieautomaat. Even landen. Dat moment hebben kinderen ook nodig.”

Gedurende de dag komen de klassen regelmatig weer even samen in diezelfde kring. Om te bespreken wat er speelt, zich uit te spreken en samen oplossingen te vinden. “Ik hoor vakgenoten weleens zeggen: ‘voor die vijf minuten ga ik niet iedere keer helemaal in de kring zitten, wat een gedoe.’ Dan denk ik: je hebt geen idee hoe waardevol die vijf minuten zijn.”

Praten is één ding, goed luisteren is minstens zo belangrijk. Elkaar aankijken, vragen stellen, feedback geven: kinderen leren zichzelf letterlijk én figuurlijk verstaanbaar te maken. “Als je het ergens niet mee eens bent of als iets niet fijn voelt, hoe zeg je dat dan op een goede manier?”

Woorden geven aan wat je voelt

“Er zijn veel meer emoties dan blij, boos, bang en verdrietig. Maar je moet kinderen wel de woorden geven om te kunnen vertellen wat ze voelen.” Daarom wordt er op Elckerlyc veel voorgelezen en zelfstandig

“Je merkt gewoon dat 'onze' kinderen het echt gewend zijn om dingen samen, in dialoog, op te lossen”

gelezen. Kinderboeken zitten vol situaties en gevoelens waar je samen over kunt praten. “Fijn, want dan hoeft het niet meteen over jezelf te gaan.”

Ook gaan de kinderen regelmatig aan de slag met vrije teksten. Geen dichtgetimmerde opdracht, maar ruimte om zelf na te denken en te creëren. Daarna worden teksten vaak in de groep besproken. Hoe kan een zin mooier? Hoe maak je een verhaal rijker? “Iedereen doet mee op zijn eigen niveau.”

‘Dat regelen wij toch gewoon zelf?’

“Je merkt gewoon dat 'onze' kinderen het echt gewend zijn om dingen samen, in dialoog, op te

lossen. Het maakt ze heel zelfstandig. In de ochtend kan een leerkracht dan ook prima zeggen 'beginnen jullie alvast maar, ik kom zo. En dat doen ze dan ook. Het loopt gewoon. Als er dan wel eens een invaller voor de groep staat die gewend is om nét wat bepalender te werk te gaan, zeggen de kinderen: maar dat kunnen wij toch allemaal zelf wel regelen?’

“Ze ervaren hier dat hun stem ertoe doet én leren hoe ze die kunnen gebruiken. Dat kun je niet vroeg genoeg meekrijgen, toch? Je hebt daar echt je hele leven baat bij. Echt, ik gun het alle kinderen van Nederland.”